

Decretul Sfântului Scaun pentru recunoașterea ICCRS-ului și a Statutului ICCRS

PONTIFICIUM CONSILIUM
PRO LAICIS
1565/90/ AIC-73

D E C R E T

„Trăim în Biserică într-un moment privilegiat al Duhului Sfânt”, a declarat Sanctitatea Sa Paul al VI-lea în Exortăția Apostolică „Evangelii Nuntiandi” (nr. 75). Sunt, într-adevăr, multe semne în toată lumea, prin care putem vedea roadele Duhului. Curente, mișcări și mărturii de sfințenie reînnoiesc comuniunea și misiunea Bisericii, care este construită pe daruri ierarhice și carismatice. Printre ele și Reînnoirea Carismatică Catolică sau Reînnoirea în Duh și noile forme de viață comunitară ce izvorăsc din ea. „Vigoarea și roadele Reînnoirii – afirmă Sanctitatea Sa Ioan Paul al II-lea către participanții la cea de-a VI-a Întâlnire Internațională a Reînnoirii Carismatice, din 15 mai 1987 – dovedesc cu certitudine prezența puternică a Duhului Sfânt în Biserică în acești ani de după Conciliul Vatican II. Duhul a îndrumat, desigur, Biserica în fiecare epocă, aducând o mare varietate de daruri printre credincioși. Mulțumită Duhului, Biserica își menține constant tinerețea și vitalitatea. Iar Reînnoirea Carismatică este astăzi o manifestare elocventă a acestei vitalități, o afirmare viguroasă a ceea ce „Duhul spune Bisericilor” (Ap 2,7), acum când ne apropiem de sfârșitul celui de-al doilea mileniu”.

Pentru a susține realitățile foarte variate ale persoanelor și grupurilor care aparțin curentului Reînnoirii Carismatice Catolice, începând cu anul 1978, Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale (ICCRS – n.tr.) a dat un răspuns foarte concret și pozitiv pentru facilitarea comunicării și cooperării între toți.

Aprobând acum cererea făcută de ICCRS pentru a obține recunoașterea pontificală, în conformitate cu Codul de Drept Canonic curent,

Apreciind scopurile ICCRS-ului de „a sluji și promova RCC în toată lumea, sub acțiunea Duhului Sfânt” (art. 1), având „o grijă specială pentru fidelitatea față de Biserica Catolică a participanților din Reînnoirea Carismatică, atât persoane individuale, cât și grupuri, și pentru ascultarea lor față de Papa, precum și față de ceilalți episcopi, în conformitate cu învățăturile Bisericii” (art. 3),

Examinând cu atenție Statutul prezentat de ICCRS și consultând mai mulți canoniști și în urma inserării în statut a observațiilor făcute de Consiliul Pontifical pentru Laici și de același ICCRS la data de 8 iulie 1993,

În continuarea și întărirea unei relații mai instituționale și reglementare între ICCRS și Sfântul Scaun, în special prin Consiliul Pontifical pentru Laici, al cărui vicepreședinte, Episcop

Paul J. Cordes, a fost numit de Sfântul Scaun Consilier Episcopal al ICCRS-ului, „ad personam”,

Încurajați de mărturiile pozitive date de mulți cardinali și episcopi în privința slujirii aduse de ICCRS în comuniunea și misiunea Bisericii,

Păstrând în memorie și faptul că la data de 30 noiembrie 1990 Consiliul Pontifical pentru Laici a acordat recunoașterea Fraternității Catolice a Comunităților și Asociațiilor Carismatice de Alianță ca asociație privată a credincioșilor și în speranța că va exista o relație fructuoasă de dialog și cooperare între această asociație și ICCRS,

CONSILIUL PONTIFICAL PENTRU LAICI

DECRETEAZĂ

recunoașterea ICCRS-ului drept corp de promovare a RCC, cu personalitate juridică, în conformitate cu Can. 116, aprobând Statutul lor, în forma originală, depus în Arhivele acestui Dicaster.

PAUL J. CORDES
Vicepreședinte

EDOARDO Card. PIRONIO
Președinte

VATICAN, 14 septembrie 1993, în Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci